

[Riishøj]

Forslag til lov om ændring af lov om elforsyning. (Lovens formål).

(Lovforslag nr. L 79).

Forslag til lov om ændring af lov om elforsyning og lov om varmforsyning. (Oprettelse af et energiprisudvalg m.v.).

(Lovforslag nr. L 80).

Forslag til folketingsbeslutning om opsigelse af elværkernes bevillinger.

(Beslutningsforslag nr. B 33).

Forslag til folketingsbeslutning om begrænsning af enkeltkommuners indflydelse på elforsyningen.

(Beslutningsforslag nr. B 34).

Forslag til folketingsbeslutning om demokratisering af Elsam.

(Beslutningsforslag nr. B 35).

Forslag til folketingsbeslutning om elforsyningsplanlægning.

(Beslutningsforslag nr. B 36).

Forslag til folketingsbeslutning om kollektive varmforsyningssselskabers ret til at producere elektricitet.

(Beslutningsforslag nr. B 37).

Forslag til folketingsbeslutning om kommunale elforsyningssselskabers forsyningsområde.

(Beslutningsforslag nr. B 38).

Forslag til folketingsbeslutning om ret til at producere elektricitet på vedvarende energianlæg til det offentlige net.

(Beslutningsforslag nr. B 39).

Forslag til folketingsbeslutning om forbrug af elektricitet.

(Beslutningsforslag nr. B 40).

Forslag til folketingsbeslutning om forbrugsafhængige elpriser.

(Beslutningsforslag nr. B 41).

Siden den første oliekrise i 1973 har det været officiel dansk energipolitik at nedbringe energiforbruget. I praksis har det været svært at leve op til denne målsætning, især inden for elområdet. Stærke interessegrupper har modsat sig alle effektive tiltag i retning af at nedbringe energiforbruget og demokratisere elforsyningsorganisation. De allerstærkeste modstandere af en ressourcebesparende energipolitik har været Elsam og Elkraft.

Det kan uden overdivelse fastslås, at elværkerne fører deres egen energipolitik. Der skal i denne sammenhæng blot henvises til elselskabernes propaganda til fordel for indførelse af atomkraft og elvarme, vægringen mod at efterkomme folketingets henstilling om ikke at købe kul i Sydafrika, krigen mod vindmøllerne samt modstanden mod afsvovling på kraftværkerne.

Elselskaberne fungerer generelt meget udemokratisk. Magten er koncentreret i en snæver kreds af »teknikere« og indirekte valgte politikere. Strukturen i Elkraft er helt speciel, idet den giver Gentofte kommune en helt urimelig magtposition. Hertil kommer, at det ikke er muligt for befolkningen at få indsigt i elpolitikken, eftersom elselskaberne ikke er omfattet af lov om offentlighed i forvaltningen.

Der er i dag en skærende modstrid mellem på den ene side samfundets interesse i at nedbringe elforbruget, fremme miljøvenlige energisystemer og ad den vej spare valuta og på den anden side elselskabernes faktiske handle måde, der helt og holdent udgår fra snævre selskabsøkonomiske interesser.

Det er netop med henblik på at styrke de overordnede samfundsinteresser og demokratisere elforsyningen, at disse beslutningsforslag og lovforslag bliver fremsat. Det har vist sig bydende nødvendigt at tage stærke midler i brug for at begrænse elselskabernes muligheder for at føre egen energipolitik og herigennem svække forbrugernes og samfundets indflydelse. Forslagene har til hensigt at føje de overordnede samfundsmæssige interesser ind i lov om elforsyning gennem direkte krav til selskaberne om at arbejde for at nedbringe elforbruget, fremme miljøet og gennem disse foranstaltninger øge beskæftigelsen. Forslagene sigter desuden mod indførelse af demokrati på elforsyningsområdet gennem krav om direkte valg til elselskabernes repræsentantskaber og gennem forslaget om at bryde Gentofte kommunes særlige magt inden for Elkraft. Desuden sigter forslagene mod at styrke planlægningen på elområdet. Det er ikke nok, at regering og folketing blot skal tage stilling til godkendelse af nyanlæg. Der må være mulighed for at sige fra over for en energipolitik, der bryder med kravene om nedbringelse af ressourceforbrug og fremme af decentrale, fleksible og miljøvenli-